

Boodschap aan mijn lichaam

laat me vertellen
wat me spijt
wat ik achterwege liet
en waarom:

ik walgde van je
vanwege
ongewenste aanrakingen
en afgenomen integriteit
in de loop van
achterliggende jaren

je was door hen
tot ding gereduceerd
daarna was je
alleen nog
functioneel aanwezig
maar het was alsof je niet van mij was
en niet bij mij hoorde

ik durfde je niet
met aanwezig zijn
aan te raken
zelfs niet als het nodig was

ik was bang om
me met jouw te verbinden
want als je
bij mij zou gaan horen
dan zou de geschiedenis
die jij
als lichaam draagt
ook van mij zijn

het spijt me
dat ik het niet
durfde en daardoor
je opnieuw
in de steek liet

maar inmiddels ben
ik zover
dat ik besef
dat het enige
wat jij nu verdiend
is dat ik
je met heel veel respect
aan raak, koester en nog meer

en het besef
van wat er daardoor
verbonden word
doet mij veel verdriet

maar de tranen
die naar beneden rollen
zullen ook
hun reinigende werking geven
en het lichaam schoonspoelen.

Ik blijf proberen
in stappen
je meer en meer
weer terug te eigenen
jouw die zij
van mij afnamen
en die ik daarna in de steek liet

ik beloof dat ik
het aan kan
de geschiedenis die jij draagt
mag je met mij delen
vergeten zal het niet worden
maar de wonden zullen helen.

Johanna, 2017